

нѣщо неопредѣлено. Душата е нѣщо извънъ времето и пространството — съ нищо не се мѣри. Душата обхваща времето и пространството. Какво сж въ сжщностъ времето и пространството? — Това сж две временни мѣрки, съ които се опредѣлятъ нѣщата на физическия свѣтъ. Животътъ предизвиква едно топло, нѣжно чувство въ човѣка. Който е изпиталъ това чувство, той никога не може да го забрави. Представете си, че се качвате по една хлъзгава скала. Вървите бавно, внимателно, но по нѣкаква случайност се подхлъзвате. Въ този моментъ единъ вашъ приятелъ ви хваща за ржката и ви задържа. При тази смѣна на чувства, предъ ужаса, който изживѣхте и при подкрепата, която получихте, у васъ се събужда нѣжно, топло чувство — проява на живота. Презъ каквито перипетии да минете въ живота си, вие никога нѣма да забравите това чувство. То е толкова по-силно, колкото любовта на приятеля ви е била по-голѣма. Той ви е подкрепилъ съ рискъ на живота си. Анализирайте това чувство въ себе си, за да разберете поне външната страна на живота.

Какви качества приписватъ днесъ на живота? — Казватъ, че животътъ носи радостъ, скръбъ и движение. Други подържатъ, че животътъ е състояние на душата, въ което тя се самосъзнава, т. е. съзнава, че живѣе, че се намира въ хармония съ себе си, съ великитѣ закони на природата. Да бждете въ хармония съ себе си, това значи всичко въ васъ да бжде